

Index Rerum,

Imperia ad sui conseruationem & amplitudinem non dubitauerit facris feruire. *ibid.* n. 20
Imperatores interesse Conclliis, vt necessaria spirituali Republica liberè proponantur, & modis omnibus exequantur, & Principum terrore impedimenta auellantur. *ibid.* n. 22. & seqq.
Impetrans, Impetrato. Vide *Commissio, Rescriptum, Retentio, Renunciatio.*
Impetrans, cuius Bulla detinentur, post examen tanti Senatus meritò diffidens de secunda iustione causam deserit agnosces Sanctissimum nouiter & verius informandum. p. 48. num. 89
Impetrans beneficium vno & inefficaci vocationis modo non iuuatur ex alio vero, etiam tunc existente. p. 293. n. 15
Secus si se non restrinxit impetrans ad vnum vocationis modum. *ibid.* n. 16
Impetrans postquam citauit ex commissione secunda nulla, an possit illi renuntians ad priorem validam redire. *ibid.* n. 19. & seqq.
Impetrans commissionem, qui se fundat in forma, & requisito necessario ad auocationem primæ instantiæ, de eo debet docere, cum sit fundamentum suæ intentionis. p. 426. n. 11
Importunitas, Importuna.
Per importunationem nimiam Papa multoties concedit non concedenda. p. 62. n. 8
Importuna petitio non solum Papam, & Principes, sed & ipsum Christum vicit. *ibid.* num. 9
Importunitas quandam violentiam infert in Principem, quia multoties inuoluntariè concedit non concedenda. *ibid.* n. 10. & 11
Per importunitatem obventa non valent, cum fiant inuito concedente. *ibid.* num. 12. & sequentibus.
Impugnans, Impugnare.
Ex actu impugnato nemo potest se inuare, nec fractum consequi. p. 295. n. 41
Nisi in impugnatione succubuerit. *ibid.* n. 42
Incertitudo.
Incertitudo in necessitatibus admittitur, & non vitiat. p. 152. n. 43
Decretum violentiæ directum ad vnum ex suspensibus, cui intimitur, non continet incertitudinem considerabilem cum faciliè ex intimatione ad specificam certitudinem redacatur. *ibid.* n. 44
Incertitudo, quæ ex futuro euentu, vel per factum, aut declarationem alterius certa redditur, in qualibet dispositione admittitur. *ibid.* n. 45
Incertitudo, & generalitas sententiæ certificanda in executione admittitur. pag. 153. vni. num. 48
Incidens. Vide *Articulum, accessorium.*
Incompetens, Incompetentia. Vide *Competens, Declaratoria, Ordinarius.*
Indi. Vide *Miserabiles.*
Indi vt miserabiles personæ talium privilegii gaudent. p. 20. n. 178
Indorum protectio & defensio maximè commendata est à Catholicis Regibus. *ib.* n. 179. & seqq.

Individuum, Inseparabile. Vide *Comexum, Complicatum.*
Separabile, Ius, Complicatum, Continentia, Capitulum.
Individuum si est iudicium, & inseparabile, sententia lata pro parte est nulla in totum. p. 302. à num. 28. cum multis seqq.
Causa communis mixta, seu connexa, quæ commodè separari, nequit (vt in exemplis) eorum eodem iudice tractatur, ne eius continentia diuidatur. p. 308. n. 1. cum seqq.
Individua si sit causa socius non priuilegiatus gaudet fori priuilegio consocij. *ibid.* n. 7
Secus si causa sit diuisa inter socios habentes ius coniuictum. *ibid.* n. 8
Individua est rationis redditio tutelæ curæ, aut alterius administrationis, quæ nullam separationem recipit. pag. 309. num. 12. & seqq.
Indultum Cardinalis Ordinarij de libera collatione in mensibus referatis referat Capitulo habenti simultaneam prouisionem. p. 492. num. 71
Infectum.
Infecta primitiua, infecta censentur detiuatiua. p. 290. n. 38
Inferior. Vide *Prelatum, Iurisdicchio, Ordinarius.*
Sub decreto Trident. præseruante primam instantiam Ordinarij, an comprehendantur Prælati inferiores Episcopo Ordinarij iurisdictionem habentes. p. 217. num. 1. & sequentibus.
Qui negent. p. 218. n. 2
Prælatos inferiores Episcopo habentes iurisdictionem ordinariam comprehendi sub decreto Trid. in cap. causæ omnes vtiorem opinionem tuerit, & amplectitur Auth. *ib.* n. 5. & seqq.
Inferiores Prælati veniunt appellatione Ordinarij, dum habent ordinariam iurisdictionem. p. 220. n. 8. cum seqq.
Ad Ordinarij inferioris comprehensionem sub dispositione simpliciter loquente de Ordinario elegans Rotæ decisio referatur. *ibid.* n. 28. & seqq.
Trident. in cap. 20. §. ad hæc referans Episcopis causas matrimoniales, & criminales, non procedit in inferiori obinente rem iudicatam, aut verificante immemorialem. *ibid.* n. 30
Resoluitur ex cap. 10. Trident. præseruatam esse etiam primam instantiam inferioris ordinariam iurisdictionem habentis. *ib.* n. 40. & seqq.
Inferiores Episcopo non prohibentur exercere iurisdictionem in matrimonialibus, & criminalibus post probatam immemorialem per tres conformes. p. 221. n. 43. cum seqq.
Informatio, Instructio, Instructus. Vide *Papa, Senatus, Iussio.*
Informatio Senatus, qui Bullas retinuit, necessaria est in supplicationis prosecutione. p. 71 num. 25
Papa non legitime instructo, & informato de inconuenientis ex quibus suæ literæ sunt retentæ secunda eius iussio in idem incidit inconueniens, & defectum. *ibid.* n. 26. cum seqq.
Informatio super legitimitate causæ retentionis non tam ad sui ipsius Senatus instructionem fit, sed præcipue ad Sanctissimum instructendum fideliter de ea. pag. 191. n. 21. & seqq.
De

& Verborum.

De instructione, quam habent Cancellaria circa modum procedendi in causis retentionis Bullarum remissive. p. 197. n. 87
Inhabilis. Vide *Habilis, Alienigena.*
Alienigena est inhabilis, & penitus incapax beneficiorum eorum Regnorum. p. 136. n. 69. & seqq. & p. 136. n. 111. & seqq.
Inhibitio, Inhibitum. Vide *Stylus.*
Inhibitiones Rotalis directè impugnantur Regio recursum, & Senatus decretis (alias incommutabilibus vii detrahentes regalitæ, & autoritati Regis retinentur. p. 450. num. 42. & seqq.
Inhibitio expedita vigore commissionis super appellatione, quæ non extat, corrumpit defectu iurisdictionis. p. 452. num. 57. & sequentibus, & à num. 51
Sublato fundamento principali resoluitur tacite inhibitio Rotalis. *ibid.* n. 59
Inhibitio Rotalis expedita super appellatione à re indicata, aut tribus retinetur in Senatu. *ibid.* n. 62. & seqq.
Inhibitio Rotalis contra rem iudicatam vigore tertie appellationis retinetur in Senatu. p. 456. num. 106.
Et non relaxanda parti, sed retentio eius facienda non ex furcia reprobatione in Rota damnata præcauenda oriatur. *ibid.* n. 107
Inhibitiones tangentes beneficia possessa ab exemplo retinentur in Senatu cum percutiant Trid. decreta. *ibid.* n. 108
Inhibitio ante executionem non causat litigium in beneficio. p. 501. n. 154
Inhibitio Consilij Supremi non inducit ex l. Regia disponente super remissione causarum retentionis Bullarum pertinentium ad Cancellarias, sed eius exonerationi consulitur. p. 181. n. 23. & seqq.
Cancellariæ, ceteræque Regiæ Audientiæ penitus sunt inhibitæ, ne de violentiis tangentibus obseruationem, & executionem Concilij Tridentini, cognoscant, cum sint reseruatæ priuatiue Consilio Supremo. *ibid.* n. 26. & seqq. & p. 195. n. 63. & seqq.
Inhibitionis processus, & inde sequuta sunt nulla ipso iure ex auocatione causarum ab Ordinariis in prima instantia. p. 212. n. 19. & seqq.
Inhibere Ordinario nequit Legatus in prima instantia, etiam de consensu partis, cuius renunciatio non valet in illius præiudicium. p. 215. n. 18. cum seqq.
Inhibitio etiam Rotalis respicit futura, non præterita, & idè non causat attentata, nec annullat acta quælibet gesta ante eius intimationem. p. 133. n. 43
Inhibitione temporali vtuntur superiores Ecclesiastici ne interim (quod acta transportantur, & visa forsitan in inhibitio perpetua concedatur, vel data temporalis reformetur) suam inferior exequatur sententiam. p. 210. n. 1
Inhibitionem temporalem non posse habere effectum inhibitionis perpetuæ ita vt termino eius transacto causæ attentata, nec stylam contra hoc aliquid operari, acerrimè defendit Auth. *ibid.* n. 2. & seqq.
Inhibitionibus suis licet Rota attribuerit ex præcellentia tanti tribunalis aliquas prærogatiuas, non tamen illam quod temporalis operetur vti perpetua. p. 251. n. 6

Inhibitio Rotalis limitata ad tempus, vel causam vltra eam, vel tempus non causat attentata. *ibid.* n. 7
Inhibitio temporalis si est operatura perpetuè dolose & fraudulenter tempus apponitur in ea; Vbi plura iura ponderantur. *ibid.* num. 14
Inhibitio captionem, aut dolum continens non causat attentatum, nec nullitatem. p. 252. n. 15. & seqq.
Inhibitio temporalis in expeditione & perpetuo in effectu etiam stylo immemoriali vallata reprobatur à Tridentino. *ibid.* n. 17
Inhibitionis temporalis expeditione operatura vti perpetua, debet seruari forma, quæ à iure in perpetua requiritur. *ibid.* n. 18
Forma tradita per cap. Roma, de appellationibus, in 6. in expeditionis inhibitione reperitur renouata à Trident. cum clausula irritante, semota immemorialis contraria. *ibid.* n. 19. & seqq.
Inhibitio expedita ad illudendum Concil. Trident. non operatur attentata, nec nullitatem. *ibid.* n. 22
Inhibitio in expeditione temporalis, & in effectu perpetua (iuxta præuam stylum) non desinit esse perpetua. *ibid.* n. 23. & seqq.
Inhibitio in expeditione temporalis, & in effectu perpetua (iuxta improbum stylum) æquiuocè nominata inhibitio indubiè perpetua dicenda erit. p. 255. n. 28
Rex Catholicus vti accerimus Trid. protector potest obuiare stylo reprobo ingentia damna includenti, ne inhibitiones temporales captiose operentur perpetuè, cum contra Trid. expresse sit introductus, *ibid.* num. 30. & seqq.
Inhibitio commissio, & appellatio, resoluitur resolutio grauamine, quo nituntur, & fundantur. p. 347. num. 34. & seqq.
Sublata causa principali tacite intelligitur resoluta inhibitio Rotalis super articulo incidenti emanata. *ibid.* n. 36
Inhibitionis intimatio, & sententia, seu possessio si eodem die fiant, inhibitio censetur posterior. p. 292. n. 4
Inhibitiones contra Trident. decreta, siue in prima, siue aliis instantiis præsertim Rotalis ingentia inferunt damna in Hispaniarum Regnis. p. 446. n. 11. cum seqq.
Inhibitio pariter sublata est à Trid. in omnibus iis, in quibus vetat percuti primam Ordinarij instantiam. *ibid.* n. 2
Inhibitio non visis actis, nec adhibita causæ cognitione, & in partis citatione nulla est, nec arctat de iure. p. 447. n. 5
Ad inhibitionis expeditionem forma est partis citatio. *ibid.* n. 6
Inhibitio in executiuis vltra causæ cognitionem ordinariam, aliam requirit ante eius expeditionem an appellatio sit recipienda, vel non. *ibid.* n. 7
Inhibitionis formam à iure appositam renouat Conc. Trid. annullans inhibitiones abque ea expeditas. *ibid.* n. 8. & 9
Inhibitiones Rotalis contra formam inuolabilem Trid. expeditas retinet Senatus illius protector, ne reproductis in Rota procedatur contra recurrentem per iudicium contradictarum. *ibid.* n. 10. & seqq.

Index Rerum,

Inhibitionem Rotalem (cuius in Senatu petita fuit retentio ob contrauentionem Trid.) adducendam, & exhibendam originale, decreuit Senatus sub graui pœna. *ibid.* n. 11
 Inhibitionem etiam minus canonicam causare attentata Rota moderna introduxit. *ibid.* num. 12
 Inhibitionibus à Rota expediendis seruandam esse formam iuris, & Trid. declarauit S. Congreg. *ibid.* n. 14
 Inhibitio Rotalis in causa matrimoniali contra pauperem, aliamvè miserabilem personam in qualibet instantia retinetur à Senatu, eam iuxta Trid. non debet extrahi à Pronincia sua. p. 448. n. 17. & n. 39
 Inhibitionis causa cessante cessat eius effectus iam consummatus. p. 348. n. 52
Immissio.
 Immissio virtute gratiæ Apostol. sic adinstar l. fin. C. de edicto D. Adrian. toll. & iuxta huius regulas tractatur. p. 141. n. 110
 Immissio in possessionem beneficii iuris patronatus nequit fieri quin inferat præiudicium possessioni patroni, concessa non præsentato à se. p. 42. n. 125. & seqq.
 Immissus in possessionem vigore litterarum, aut executorialium si aliquando in ea permansit expirat Delegati iurisdicção, ne fiat Ordinatio præiudicium, ad quem itur super noua contouersia. p. 336. n. 23. & seqq.
 Immittendi in possessionem ius cessat post factam immissionem etiam si ab ea ceciderit immissus. *ibid.* n. 25
 Immissio semel in possessionem amplius immissio non competit. *ibid.* n. 26
 Immissio in possessionem eccedente cessat via executiua, & via ordinaria agere debet. *ibid.* n. 27. & seqq.
 Immissi & turbati in possessione, aut proprietate causa Ordinatio renouatur, cum executione semel facta expirauerit executoris iurisdicção ex Trident. cuius prima instantia pertinet Ordinatio. p. 337. n. 33
 Post immissionem comparens ex alio testamento non auditur in via executiua, sed ordinaria coram Iudice Ordinario possessoris. *ibid.* n. 35. & 36
 Post immissionem (quæ ex aliquo capite fuit nulla) contradicção legitima etiam non possidens, potest comparere. p. 496. n. 103
 Immissionem non impedit oppositio calumnia. p. 497. n. 116
 Immissionem prouisi Apostol. impedit prouisus ab Ordinario, si possidet, quando referuatio non est notoria, sed obscura & dubia. *ibid.* à n. 120. cum multis seqq.
 De immissione ex l. fin. C. de edicto D. Adriani ad immissionem ex litteris Apostol. rectè argumentatur. p. 501. n. 152
 Ad immissionem ex gratia Apostol. impediendam par titulus requiritur, ubi uterque petit immissionem possessionis vacantis. *ibid.* num. 159
 Secus si prouisus ab Ordinario possideat, qui impedit immissionem petitam à prouiso Apostol. *ibid.* n. 160. & 166
 In immissione ex gratia Apostol. proceditur ad instar. l. fin. C. de edicto D. Adrian. tollend. *ibid.* n. 161
 In immissione ex l. fin. admittitur contradicção

ab alio fonte, nempe ab alio testatore. *ibid.* num. 162
 Immissio semel legitime facta non renouatur per nouam tituli productionem, nisi in continenti appareat de bono iure producentis. p. 174. n. 175
 Immissione facta non citato possessore si hunc velit executor denuo audire, & citare, ante omnia debet immissionem attentatam reponere, alias nulliter agit. *ibid.* n. 181. & n. 177. & seqq.
Inobediens. Vide Regnum.
 Inobediens non dicitur, qui iure contendit, nec censuras incyrit. 64. n. 25. & seqq.
 Inobedientiam, audaciam iudicis Ecclesiastici contemnentis Senatus autoritatem vindicta seuatur est referuata. p. 138. n. 87
Inquisitio, Inquisitores.
 Litterarum Apostolicarum executio in præiudicium S. Inquisitionis suspendenda. p. 33. num. 10
 Et retinentur à Senatu. p. 151. n. 32
 Senatus Regis nequit per viam violentiæ ad se trahere causas quomodolibet tangentes S. Inquisitionem. p. 461. n. 1
 Recusatus pro retentione litterarum tangentium S. Inquisitionem comprehenditur in decreto Regio prohibitiuo. *ibid.* n. 3
 Inquisitorum iurisdicção delegata connexa est cum delegata Episcoporum, quorum primam instantiam Rex præseruat. p. 462. n. 5
 Leges Regiæ excitantes Senatum ad protectionem primæ instantiæ solum disponit de ordinario, & non de instantia S. Inquisitionis. *ibid.* n. 10
 Generalis facultas data Senatui cognoscendi per viam violentiæ, patitur limitationem in causis S. Inquisitionis, quam leges Regiæ nouæ excitantes generaliter Senatum ad protectionem recipiunt. *ibid.* n. 13
 Decretum Regium prohibens Senatui, & cæteris Consiliariis cognoscere per viam violentiæ de causis quomodolibet Tribunalis S. Inquisitionis tangentibus referatur ad litteram. *ibid.* n. 14
 Consilium S. Inquisitionis cognoscit de violentiis illatis per sua Tribonalia inferiora, & iudicem bonorum confiscatorum ex Regio decreto. p. 463. n. 15
 Regis immediata persona an comprehendatur in suo decreto prohibitiuo causarum tangentium S. Inquisitionem, & an possit qualibet litteras Apostol. huius generis retinere, iuxta existentem causam. p. 464. n. 17. & seqq.
 Inquisitores damtaxat non ordinariam exercere iurisdicçãoem. *ibid.* n. 24
 Rex Catholicus ex iure, & vsu recepto munito indultis Apostol. retinet, & examinat litteras infrigentes ius, & priuilegia S. Inquisitionis. p. 465. n. 26. & seqq.
 Decreto Regio prohibitiuo causas S. Inquisitionis ad Senatum trahi per viam violentiæ excepta reperitur ipsa Regis persona. *ibid.* num. 35
 Cui non adaptatur ratio prohibitionis eiusdem decreti. *ibid.* n. 35
 Ad examen litterarum Apostol. infrigentium priuilegia S. Inquisitionis Rex priuatim eligit fidentissimos Senatores, qui omni secreto Regem consulant de inconuenientis. *ibid.* n. 37
 Simancas

& Verborum.

Simancas referunt asserens Regem posse retinere litteras Apostol. in præiudicium S. Inquisitionis ex vi defensionis naturalis. p. 466. n. 38
 Regalia retentionis semper Rex utitur pro tuedis indultis S. Inquisitionis, vt ex pluribus exemplaribus hic ostenditur. *ibid.* n. 39. & seqq.
 Pragmatica Regis Ferdinandi referunt, quam multis pœnis minatur qualibet impetrantes litteras Apostol. & illas etiam per cedulones publicantes infringentes iura S. Inquisitionis in qualibet instantia. *ibid.* n. 40
 Prouisio Regia referunt, qua mandat retineri litteras in causa S. Officij pertinente, & ne publicentur donec ab iplo Reges examinentur. p. 467. n. 41
 Ex Regiis pragmaticis colligitur quondam retentionem litterarum tangentium S. Inquisitionem pertinere ad Senatum Regium. *ibid.* n. 42
 Postea tamen diuinauit decretum prohibitum. *ibid.* n. 43
 Regiæ pragmaticæ insinuantes retentionem litterarum tangentium S. Inquisitionem pertinere ad Senatum Regium sunt anni 1527. *ibid.* n. 44
 Referuntur quamplurimæ prouisiones Regis expeditæ in variis occasionibus ad impediendam executionem litterarum Apostol. expeditarum in Romana Curia in præiudicium primæ, & vltioris instantiæ S. Inquisitionis, vel aliter infrigentium sua priuilegia. *ibid.* n. 46. vsque ad n. 51
 Rex Catholicus asserit se esse non solum protectorem S. Inquisitionis Hispaniæ, sed patronum. p. 469. n. 52
 Epistola Regis referunt directa Proregi Siciliae, ne patiatur quasi bet litteras Apostol. contra S. Inquisitionem, aut Ministros exequi, donec à se remissa examinentur. *ibid.* n. 53
 Rex Catholicus examinat, & retinet litteras in derogationem priuilegiorum S. Inquisitionis, non solum ex vi suæ Regaliæ generalis, verum ex indultis Apostol. ius ei attribuentibus, vt sine suo consensu nullæ huius generis à Romana Curia expediantur, aut executioni dentur. p. 470. n. 54
 Rex Catholicus vt protector Conell. Trid. in c. causæ omnes, an poterat examinare litteras Apostol. in derogationem primæ instantiæ S. Inquisitionis. *ibid.* n. 55. & seqq.
 Inquisitorum iurisdicção delegata coniuncta est, & connexa cum iurisdicção Ordinarij, cuius participatione illa includitur in c. causæ omnes. *ibid.* n. 56. & seqq.
 Inquisitoribus non datur iurisdicção priuatiua, sed accumulatiua cum Episcopo, ita vt vnus sine altero procedere non possit. *ibid.* n. 59.
 Per delegationem causæ factam Inquisitori non derogatur iurisdicção Ordinarij, & è contra. *ibid.* n. 60
 Ordinariæ iurisdicçãoi ne fiat præiudicium ex communione cum delegata Inquisitorum, vtraque consideratur inclusa in c. causæ omnes, quoad præseruationem primæ instantiæ. p. 471. n. 65
 Inquisitorum iurisdicção auocabilis ex quo coheret iurisdicçãoi Ordinarij non auocabili, efficitur inuocabilis, & per participationem includitur in c. causæ omnes Trid. *ibid.* num. 70

Inquisitorum primæ instantiæ nullum asserti potest præiudicium, quin simul inferatur primæ instantiæ Ordinarij. p. 472. n. 78
 Propterea vtrouque auocatio non admittitur cum vterque includatur in Trid. *ibid.* n. 79
 Opinio seclantium iurisdicçãoem Inquisitorum esse ordinariam reprobat. *ibid.* n. 80
 Opinio dicentium iurisdicçãoem hodie accedere Ordinarij, & carere imperfectionibus delegatæ, & habere excellentias ipsius ex connexionem cum ordinaria honestatur. *ibid.* num. 81
 Inquisitorum cognitio tam in prima, quam in vltioribus instantiis præseruatur indultis Apostol. veteribus omnem recursum ad Romanam Curiam, sed solum esse recurrendum ad Inquisitorem Generalem Hispaniæ. *ibid.* num. 82
 Dominus Ioannes Aluarez de Caldas Breue quoddam compendium fecit indultorum S. Inquisitionis, quæ tangunt eius iurisdicçãoem. *ibid.* n. 84
 Recensentur Bullæ Apostol. circa iurisdicçãoem Inquisitionis Hispaniæ tam in prima, quam in aliis instantiis, & circa expurgationem librorum. *ibid.* à n. 85. cum seqq.
 Alexander III. eam extendit ad connexas, & dependentes ab hæretica prauitate. *ibid.* n. 86
 Paulus II. declarauit suæ non fuisse intentionis derogare, nec minueret, aut mutare de iuribus antiquis pertinentibus Inquisitioni Hispaniæ per suam nouam erectionem S. Inquisitionis Rom. postmodum à se creatam, *ibid.* num. 87
 Iulius III. omnem suam potestatem contulit Inquisitoribus Hispaniæ in causis quomodolibet eam tangentibus ac si nihil in Sed. Apostol. referaretur. p. 473. n. 88
 Clemens VIII. vt indulta Apostol. ad ea omnia extenderentur de quibus solum est cognoscere Hispan. Inquisitionem de iure, aut de consuetudine. *ibid.* n. 89
 Idem Pontifex committit denuo Inquisitori Generali causam librorum expurgandorum. *ibid.* n. 90
 Litteras impetratas in causis tangentibus Inquisitionem Hispaniæ declarat Alexander VI. subreptitias & exequendas non esse. *ibid.* num. 91
 Idem declarat Clemens VII. *ibid.*
 Consensus Regis Catholicus expressus in impetratione, & executione litterarum obrentarum è Romana Curia contra iura Inquisitionis Hispaniæ. *ibid.* n. 92
 Sixtus V. tales litteras esse subreptitias deficientem consensu Regis declarauit, & dat iurisdicçãoem Inquisitori Generali super examine librorum. *ibid.* n. 93
 Paulus III. causam librorum cognoscendorum esse propriam Inquisitionis Hispaniæ in suo territorio declarauit. Vbi quamplures aliæ Bullæ ad idem recensentur. *ibid.* n. 94
 Bullæ Apostol. prohibentes recessum ab Inquisitione Hispaniæ, in qualibet instantia, & recursu etiam ad Sed. Apostolicam in quibusuis negotiis, & eorum dependentiis multæ recensentur, & vbi inuenire possunt. p. 474. n. 96. vsque ad n. 109
 Referunt Trifanus circa libertatem Ecclesiæ Gallicanæ. *ibid.* n. 110. & 111
 Bulla

Index Rerum,

Bulla Pauli III. multa ex supradictis in vnum redigens refertur ad litteram. pag. 475. num. 12

Rex Catholicus examinat, & retinet litteras imperatas contra indulta S. Inquisitionis, & eius primam, & vltiorem instantiam, ibid. n. 113

Regi Catholico ex Bullis Apost. datur privilegium, vt sine suo consensu expresso nec impetrentur, nec exequantur vti subrepticæ litteræ in derogationem iuris S. Inquisitionis Hispaniæ. ibid. n. 111

Rex Catholicus fatetur se patronum, & protectorem Inquisitionis Hispaniæ esse. ibid. num. 118

Ex auocatione causarum tangentium S. Inquisitionem Hispan. orti scandalum, & nouitatem asserit Rex. p. 478. n. 125

Litteræ impetratæ in negotiis S. Inquisitionis nullæ sunt deficiente consensu Regis, vt declarat iulius III. p. 477. n. 120

Regi assententi de timore scandali standum erit. ibid.

Reges Catholici semper occurrunt executioni litterarum Apost. in præiudicium S. Inquisitionis illasque retinet. p. 476. n. 136

Exemplaria quamplurima ad idem recitantur. ibid. n. 127. vsque ad 143

Libros in Rom. Curia reprobatos Authorum Hispaniæ eo solo, quod tractent de iustitia Regaliæ Regis in rebus Ecclesiasticis, Rex non patitur vt in Hispania Breuia publicentur, sed retinet, ne exequantur. p. 479. n. 144. & seqq.

Inquisitio Generalis Hispaniæ examinat & expurgat libros Hisp. independentes à Congregatione Roman. de indice, & Magistro facti Palatii, quorum Breuia pro libris expurgatis non exequitur, sed nouam expurgationem suo tantum nomine publicandam facit. ibid. n. 145

Per posteriorem erectionem Sanctæ Inquisitionis Romaniæ nihil detractum fuisse iuribus competentibus Inquisitioni Hispaniæ declarauit Paulus III. ibid. n. 146

Ad auocandam primam instantiam S. Inquisitionis non sufficit sola subscriptio, sed aliæ conditiones, & formæ concurrere debent. p. 473. n. 93

Instantia. Vide Remissio, Ordinarius, Articulus.

Qui extra Regnum cogitur litigare in prima instantia retentionis remedio vititur. p. 120. num. 34

Litteræ percutientes primam instantiam Ordinarij in executionem gratiæ traduntur impetranti, vt illis vtatur coram Ordinario. p. 206. n. 67

Litteræ merè iustitiæ prout rescripta, monitoriales, executoriales, & percutientes primam instantiam retinentur in Senatu, remissa causâ cognitione Ordinatio. ibid. n. 68

Trid. circa cap. causæ omnes præsertim primam instantiam Ordinariorum frequentiori indiget Regalia protectionis. p. 211. n. 1

Causæ omnes tam spirituales, ciuiles, beneficiales, & mixtæ (dempra reservatione beneficij) extra Roman. Cur. coram Ordinariis tractandæ in prima instantia decreuit Leo. ibid. num. 9

Litteras percutientes primam Ordinarij instantiam examinat Senatus, & remittit causam Ordinatio. p. 213. n. 24. & seqq.

Prima instantia reseruata est in fauorem Ordinarij cum ordo confundatur, quando vnicuique iurisdictione non reseruatur. pag. 215. num. 15

Prima instantia præseruatur Ordinatio etiam in fauorem partium, quasi sit inhumanum pro parua causâ inmodicos litis anfractus pati. ibid. n. 16

Primæ instantiæ præseruatio in fauorem tam Ordinarij, quam partium fuit introducta, qui vnus renunciatione non tollitur. p. 216. n. 19. & seqq.

Resoluitur ex c. 20. Trid. præseruatam esse primam instantiam inferioris Prælati ordinariam habentis iurisdictionem. p. 220. n. 40

Primam instantiam Ordinarij inferioris verè contentam sub priori parte capit. causæ omnes Trid. debet Rex protegere. p. 222. n. 54

Recusatio legitimus motus est recedendi ab Ordinario in prima instantia. p. 225. n. 1. cum seqq.

Prima Ordinarij instantia euanesceat per appellationem à collatione, aliove grauamine extraiudiciali. p. 229. n. 10. & 11

Trid. non sustulit legitimos modos quibus de iure Canonico recedere licet ab Ordinario in prima instantia. pag. 231. num. 1. cum seqq.

Instantia Ordinarij percussa etiam dicitur in executiuis. ibid. n. 10

Prima Ordinarij instantia licet percutitur non nullis casibus exceptis à Trid. in c. causæ omnes, quibus & protectio Regis cessat. pag. 239. n. 1. cum seqq.

Instantiam iure Canonico perite falso inducitur ex c. causæ omnes. ibid. n. 4

Instantia noua, nouoque iudicio indiget ius nouum deductam in instantia appellationis, diuersum à deducto in primo libello. p. 255. n. 3. & seqq.

Noua instantia termino, & defensionibus indiget additio noua ad libellum quid nouum, & diuersum continens. pag. 256. n. 18. cum multis seqq.

Concil. Trident. in cap. causæ omnes non vititur verbo (instantia) in sua rigorosa significatione, ita vt causæ debeant habere instantiam, vt eius dispositio procedat, sed ad ostendendum, omnes causas primitus proponendas & tractandas coram Ordinariis. p. 263. n. 17. cum seqq.

Ratio, qua mouetur Trident. ad præseruandam primam instantiam, æqualiter militat in vltis executiuis, sicuti & in Ordinariis. ibid. n. 21. cum seqq.

Verbum (prima instantia) quo vititur Trident. receptum in rigorosa significatione repugnat directæ eius rationi. p. 264. n. 33

Instantiam non habet actus extraiudicialis. ibid. n. 34

Instantia inchoata cum defuncto per citationem continuatur in hæredem, aut successorem. p. 284. n. 30

Instantia cepta cum defuncto virtute commissionis subscriptæ manu Sanctissimi continuatur in hæredem coram Delegato. pag. 288. num. 58

Instantia

& Verborum.

Instantia cepta cum defuncto, & perempta, acta Ordinaria iudicij pereunt, ac si lis cepta non fuisset. ibid. n. 60

Instantia perempta iudicis extinguitur iurisdictione. ibid. n. 61

Instantia perempta index amplius non dicitur index, sed priuata persona. ibid. n. 62. & seqq.

Instantia defuncti perempta coram Delegato causa cum hærede redditur integra, & ad priorem statum, ac idèd pertinet Ordinatio per Senatum remittenda. ibid. n. 64

Tertij componentis coadiuuando eadem est instantia ac principalis quem defendit. p. 304. num. 47

Instantia tertij defensori, & principalis eadem est conexa, non diuersa, nec separata, quæ idèd ad iudicem de causa principali cognoscendam, non ad Ordinarium suum pertinet, nec eidem per Senatum remittitur. ibid. n. 48. & seqq.

Instantia nona, nouoque iudicio eget contra uerba mora creditori post pignoris subhastati apprehensam possessionem, & litem finitam. p. 335. n. 19. & seqq.

Ad auocandam primam instantiam S. Inquisitionis conexa cum Ordinaria non sufficit subscriptio sola, sed aliæ conditiones requisitæ ex indultis Apostol. concurrere debent. p. 473. n. 93

Instantiam, & iudicium requirit oppositio legitimi contradictoris contra eligendos vel eligentes, & quæ coram Ordinario tractatur. p. 362. n. 13. & seqq.

Prima Ordinarij instantia consumitur per collationem, aliumve actum extraiudicialem ab eo factum. p. 363. n. 26. & seqq.

Instantia Ordinarij durat, & perseverat si ad superiorem non fuerit deuoluta causa ob legitimam appellationem ante diffinitiuam, vel illa deficiente. p. 458. n. 10

Instantia datur in eo quod contra executionem gratiæ opponitur requirens alioiorem indaginem, quæ Ordinatio aufertur nequit. p. 491. n. 60. & seqq.

Instrumentum.

Instrumentum, vt fidem faciat, ab eodem Notario, qui protocollum confecit, & non nisi semel à parte petendum extrahendum erit. p. 371. n. 34

Instrumentum insertum in privilegio Principis non citata parte non probat, nisi exhibitio originali. p. 391. n. 59

Instrumentum, quo aliud registratur absque iudicis auctoritate, & partis citatione non probat. ibid. n. 60

Instrumentum, quo aliud refertur non probat, nisi appareat relatum. ibid. n. 61. & 62

Instrumenti productio ipsa facta parte citata, sit de actis, licet instrumentum ipsum de actis non dicatur. p. 393. n. 87

Instrumentum à Regno extraneo, & longinquis partibus allatum quas firmitates habeat, ne redarguatur. p. 433. n. 32

Si habeat fidem aliorum duorum, vel trium Notariorum, attestantium subscribentem esse Notarium fidelem, & redargui nequit. ibid. num. 33

Instrumentum relatum à Notario etiam in alio

instrumento nihil probat nisi originale appareat. p. 437. n. 17. & seqq.

Instrumentum de quo per relationem Notarij apparet in alio instrumento non probat, nisi de relato doceatur. ibid. n. 22

Etiamsi Notarius refert, se vidisse, & legisse sine aliquo vicio, vel ratura, ibid. n. 23

Instrumentum registrati in actis exemplum, vt fidem faciat, requirit etiam partis citationem. p. 438. n. 27

Instrumentum, sententia, mandatum, & similia inserta de verbo ad verbum in executiualibus de mandato iudicis legitime vbilibet probat. ibid. n. 26

Instrumenta gaurentiata, & alia exequibilia amittere executionis privilegium per vsum eorum coram Ordinario, est absurdum. p. 488. n. 35. & seqq. & n. 33

Instrumentum gaurentiatio inest qualitas executiua. ibid. n. 38

Instrumentum in alio Regno confectum, quod executionem meretur vbilibet eam retinet coram quolibet iudice diuersi Regni. p. 489. num. 46

Instrumentum gaurentiatio coram Ecclesiastico Iudice privilegium executionis non amittit. ibid. n. 47

Contra instrumentum authenticum statum prohibens, exceptio potest opponi ipsum non esse authenticum. p. 441. n. 10

Instrumentis informiter, & non solemniter exhibitis nemo credere tenetur. ibid. n. 11

Intentio Vide Defectum.

Intentionis, vel facti defectus annullat litteras Apostolicas. p. 64. n. 29. & seqq.

Vide Defectum.

Intentio agentis regulat omnes actus ad finem intentionis. p. 359. num. 21. Vide à num. 14. & seqq.

Interlocutoria. Vide Sententia.

Interlocutoria à quibus ante diffinitiuam, & in prima instantia permittitur appellatio, quales sint. p. 447. n. 3

Interesse. Vide Tertius.

Interpretatio. Vide Declaratio.

Interpretationem passiuam recipiunt Canones posteriores à iure communi. p. 219. n. 19

Inimatio, Inimare. Vide Citatio, Declaratoria.

Si in Italia ditionibus prope Romam existentibus recusus ad Principes licitus est, multo magis in Regnis Hisp. procul. ab ea ditionibus. p. 24. n. 6

Observatio Camilli Borrelli, ad idem adnotatur. ibid.

Eam Prouinciam longe distare à Romana Curia dicitur, quæ extra confines Italiæ sita est. ibid. num. 7

Index, A quo, vel Ad quem, Ecclesiasticus, vel Laicus. Vide Resurgens, Iurisdictione, Delegatus.

Index laicus non cognoscit de facto rei spiritualis inter duos Clericos, si præcedat inhibitio Ecclesiastici. p. 112. n. 27

Index Ecclesiasticus etsi proteruè nolit adimplere decretum violentiæ Senatus, nunquam iste per se reponit violentiam. p. 135. n. 61. & seqq.

Iudici

Index Rerum,

Iudici Ecclesiastico post violentiam notoriam illatam aufugiente, Senatus, qui vim fieri decreuit propria autoritate nunquam reponit. *ibid.* n. 61. & seqq.

Index laicus cognoscit de facto rei spiritualis incidit. *p.* 138 n. 85. & seqq.

Non coram laico adiudicante bona Clerico creditori, sed coram Ecclesiastico mouenda est controuersia ab anterioribus creditoribus, & ibi terminanda. *p.* 335 n. 7

Idem est in sententia graduationis ex qua Clerico creditori bona debitoris fuere adiudicata. *ibid.* n. 8. & seqq.

Iudicibus Ecclesiasticis maximè Apostolicis iuste non violenter procedentibus facilis patet aditus in Hispaniarum Regnis ex præcepto Regis. *p.* 370 n. 20 & seqq.

Index ad quem quando teneatur iterum remittere causam Ordinario. *p.* 229 n. 8

Index ad quem an possit committere causam cum clausula (vna cum toto negotio principali) stante noua dispositione Trident. *ibid.* num. 9

Index ad quem iurisdictionem restrictam adquisiuit super causa & articulis deductis in prima instantia, super alijs vero diuersis caret iurisdictione. *p.* 255 n. 5. & seqq.

Nouum aliquid peti nequit coram iudice appellationis nec ipse illud admittere, cum ad id crearet iurisdictione. *ibid.* n. 6

Index appellationis non potest supplere, quæ uenit ad nouam & diuersam petitionem. *ibid.* n. 7

Super nouo capitulo non dependente à primo index appellationis cognoscere non potest *ibid.* n. 8

Index appellationis potest cognoscere super eo quod includitur super generalitate primi libelli. *ibid.* n. 9

Index appellationis potest supplere, quod uenit ad coadiuandam petitionem. *ibid.* n. 10

Index appellationis in articulis separatis, & sic non deuolutis caret iurisdictione. *p.* 257 n. 22

Nouus articulus separatus à primo deductus coram iudice appellationis pertinet inferiori Ordinario super quo litteras expeditas retinet Senatus articulum remittens Ordinario. *ibid.* n. 29. & seqq.

An iudicem appellationis deuoluit iurisdictione limitata super eo dumtaxat, de quo fuit cognitum in prima instantia. *p.* 258 n. 4

Coram iudice appellationis reconuentione opposita non admittitur ex defectu iurisdictionis. *ibid.* n. 5

Quando index appellationis admittit reconuentionem, vel non, uide latissimè in verb. *Reconuentione.*

A iudice à quo, vel à iudice ad quem, an executoriales sint expediendæ ualde controuersum est. *p.* 408 n. 1. & seqq.

Iudici ad quem, qui ultimam tulit sententiam infirmando, vel confirmando priores pertinet executio, & executorialium expeditio. *ibid.* n. 2

Index appellationis, non Ordinarius exequitur suam sententiam merentem executionem. *ibid.* n. 3

Sive infirmauerit sive confirmauerit, aut mutauerit priores sententis. *ibid.* n. 4

Iudici seculari, qui competens fuit ad cogno-

scendum de causa Clerici pertinet executio realis, non personalis. *pag.* 409. num. 15. & seqq.

Index appellationis in territorio Ordinarij habet iurisdictionem causatiuè ob deuolutionem legitime factam non aliter. *pag.* 410. num. 24

Index appellationis est competens in actione iudicati orta ex quasi contractu in suo foro celebrato. *ibid.* n. 25

Index appellationis simul dicitur competens in actione iudicati ratione quasi contractus. *ibid.* n. 27

Index loci contractus, aut quasi contractus non habet iurisdictionem contra quasi contractum non repertum in suo districtu. *ibid.* num. 28

Causa condemnati conuerti coram iudice appellationis ex actione iudicati, non tamen illic reperti, remittitur Ordinario per Senatum. *ibid.* n. 29

Secus si in districtu iudicis appellationis tempore conuentionis ex actione iudicati fuerit condemnatus repertus. *ibid.* n. 30

Index superior iurisdictione caret ob desertam appellationem. *p.* 411 n. 35

Et etiam si ipse ob desertionem subsequutam expressè confirmauerit sententiam Ordinarij. *ibid.* n. 36

Pro iudice earente potestate vno casu excepto non præsumitur. *p.* 427. n. 26

Iudici assenti in sententia libellum, liti, contestationem, testium examen, & similia non creditur. *p.* 436. n. 9

Iudici assenti subscriptionem Papæ ex qua non aliter sibi acquirit iurisdictione in prima instantia non creditur. *ibid.* n. 10. & seqq.

Index successor in iurisdictionem omnino tenetur adimplere Regium decretum violentiæ etiam sub antecessore decreto. *pag.* 148. num. 4

Iudicium plurius competentium electio competit prius prouocanti, etiam inuito aduersario. *p.* 150. n. 21

Vnius iudicis electio ex nominatis facta ab initio per impetrantem, per contractum facta intelligitur, cum in iudicio quasi contrahatur. *ibid.* n. 24

Ob impedimentum iudicis transfunditur iurisdictione in alium, ne detineatur iustitiæ administratio, dum expectatur impedimenti remotio. *p.* 151. n. 31

Executoribus pluribus insolidum nominatis per præuentionem vnus, ceteri non excluduntur perpetuo, sed isto mortuo, aut absente vnus ex superstitibus prosequitur causam in eodem statu. *p.* 149. n. 6

Rescriptum pluribus directum, & eorum cullibet, si is, qui cepit causam decedat, aut legitimo impedimento detineatur, vnus ex superstitibus assumit causam in eodem statu. *ibid.* n. 7

Superstes, ut successor in causa tenetur adimplere decretum Senatus (de otogar, y reponet) etiam directum suo antecessori mortuo, vel absenti. *ibid.* n. 8

Qui si reponere recuset, secunda iussio per Senatum expeditur in ipsum. *ibid.* n. 9

Si plures sint superstitibus executores nominati, quis eorum adimplere tenetur decretum Regium violentiæ. *ibid.* n. 10. & seqq.

Electio

& Verborum.

Electio vnus ex superstitibus nominatis executoribus pertinet impetranti priuatiuè, mortuo primo præoccupante iurisdictionem, sicutur Christophorus de Paz. *ibid.* n. 11

In impetrantis potestate sicut fuit à principio vti, vel non vti rescripta ad eum priuatiuè expectat eligere vnus ex superstitibus mortuo eo, qui causam cepit, argumentatur ipse Paz. *ibid.* n. 12

Mortuo executore, electionem præuentionem vnus ex superstitibus nominatis pertinere vtrique parti constantur tueretur Auhor contra Paz. *ibid.* n. 14. & seqq.

Commissione facta communi, & iure æqualiter quæsto vtrique parti, electio ex superstitibus æqualiter vtrique competit. præuentione. *p.* 150. n. 16

Re non integra per commissionis præsentationem commissio fit communis vtrique parti, & æqualiter ius quæsitum, ac pariter ius eligendi vnus ex superstitibus. *pag.* 161. num. 28

Eligendi vnus ex superstitibus executoribus, facultas si competet impetranti priuatiuè, graue foret inconueniens, qui vel tardius, vel nunquam eligeret. *ibid.* n. 30

Impetrans mortuo iudice Delegato, non habet iudicem, qui ei possit præfigere terminum ad eligendum alium ex superstitibus in sua commissione nominatis. *ibid.* n. 32

Mortuo, vel extra Regnum absente executore, qui vim intulit decretum violentiæ vni ex superstitibus intimari potest, siue à vim patiente, siue à impetrante, & is tenetur reponere. *p.* 152. n. 33

Superstite executore (cui decretum Regium fuit intimatum) reculante reponere, secunda iussio per Senatum erit expedienda. *ibidem* num. 35

Executore, qui cepit causam longe absente, potest vnus ex superstitibus in commissione nominatis eam reassumere in eodem statu, & prosequi. *ibid.* n. 36

Delegato vim inferente, & postea mortuo vel absente, salubre remedium est quærere vnus ex superstitibus coniudicibus nominatis in commissione, cui decretum violentiæ intimetur. *ibid.* n. 38

Mortuo, vel absente executore, qui vim intulit, decretum violentiæ etiam ei directum comprehendit vnus ex superstitibus, cui fuerit intimatum. *ibid.* n. 39

Potest etiam conuenci specificè, complemento directo ad vnus ex superstitibus, cui fuerit intimatum. *ibid.* n. 40. & 41

Decretum violentiæ directum ad vnus ex superstitibus, cui fuerit intimatum, non continet incertitudinem considerabilem, cum facile ex intimatione ad specificam certitudinem reducat. *ibid.* n. 44

Senatus si in decreto violentiæ non fecerit mentionem iudicis superstitis, poterit seorsum in alio decreto id continere tollendæ dubitationis gratia. *p.* 153. n. 50

Decretum violentiæ etiam directum iudici mortuo, vel absenti, qui vim intulit, & etiam non facta mentione superstitis, semper huc intimatum addistingitur. *ibid.* n. 51

Litteræ Apostol. si virtute decreti retentionis retinentur in Senatu, quomodo relaxandæ,

ut superstes acceptet commissionem. *ibidem* num. 52

Litteræ Apostol. mittendæ sunt ad superstitem, ad acceptandam commissionem, etiam stante decreto Regio retentionis earundem. *ibidem* num. 55

Et mittantur tradendæ tabellioni cum omni cautela, & securitate, ut facta intimatione superstiti, & repositione, redeat ad Senatum. *ibid.* n. 56

Et redeundæ sunt in Senatum, vel virtute prioris provisionis Regiæ, vel etiam non decreti. *ibid.* n. 57

Judicium, Iudicare. Vide Instantia, Complicatio, Separabile, Mixtum.

Iudicium ceptum non mutatur per priuilegium superueniens. *p.* 288. n. 68

Nisi iudicium fuerit nullum. *ibid.* n. 69

Iudicium si est indiuiduum, & connexum, sententia si feratur pro parte est nulla. *pag.* 302. n. 23. & seqq.

In iudicijs duplicibus familiæ erciscundæ, tutela, & curæ si contra plures agatur, & vnus sit Clericus, coram iudice Ecclesiastico omnes conueniantur ratione connexitatis iudicij. *p.* 309. n. 10

Ad duplicia iudicia prouocari sunt rei, & prouocans Actor. *ibid.*

In iudicijs mixtis commissio impetrata contra plures conueniendos sub diuersis Ordinarij districtibus debet non indigere subscriptione propriæ manus Sanctissimi, nec in Senatu retinetur; sed parti traditur, ut illa utatur coram Delegato. *ibid.* n. 14

In iudicijs mixtis vnus omnium partium est finis, & omnes vnus loco habentur, & circa idem perseuerat eorum officium. *p.* 310. n. 10

Iudicium motum contra emptorem possessorem pignoris subhastati, nouum est intendendum coram suo iudice Ordinario, non coram alio, qui subhastauit iuxta Trid. *p.* 334. n. 3

Iudicium nouum est controuersia nouiter mota creditori post licem finitam, & apprehensam pignoris subhastati possessionem. *pag.* 335 num. 18

Et noua eget instantia. *ibid.* n. 19

Iudicium motum ex vna causa, falsa tamen non sustinetur ex alia vera tunc existente. *p.* 293. n. 14. & seqq.

Filius in aduentibus, quorum pater noluit acquirere vsum fructum, non potest agere in iudicio sine eius consensu. *p.* 349. n. 32

Consensus partis accedens post litem contestatam à filio non reuoluit iudicium. *ibid.*

Judicialis. Vide Extrajudicialis.

Defensionis modus comensurari debet cū genere violentiæ, ut si hæc sit iudicialis, defensio etiam iudicialiter erit præstanda, quæ abique eius notitia princeps præuenire non potest. *p.* 198. n. 49

Inuamentum.

Iuramentum appositum in contractu tribuit iurisdictionem iudici loci contractus, licet ibidè conuentus non sit repertus. *p.* 401. n. 38

Iuramentum si non accedat obligationi de respondendo in loco contractus, sed eius principali dispositioni dumtaxat, non tribuit iurisdictionem contra ibidem non repertum. *ibid.* n. 39

Iurans Clericus respondere in loco contractus absque consensu Ordinarij non tribuit iurisdictionem

B B b iudicio

Index Rerum,

jurisdictionem si in eo non reperitur. ibidem num. 40
 Iuramentum non auget principalem obligationem, sed intra illius limites addit robur. ibid. n. 42
Jurisdiclio, & Jurisdiclio Ecclesiastica, seu Temporalis. Vide Ordinarius, Commissio, Delegatus.
 Diuisio inter jurisdictionem Pontificiam, & Regiam non procedit per viam repugnantiam, sed simplicis distinctionis. p. 10. n. 62
 Jurisdiclio non requiritur in supersedente ex iusta causa in executione rectorum ad effectum referendi. p. 18. n. 159
 Temporalem potestatem mandare absolute, ne litterae Apostolicae executioni mandentur aliud est, aliud vero ne suo examine exquantur, & de ratione differentiae. p. 32. n. 5
 Jurisdiclio non est necessaria, sed extrajudicialis processus in cognitione causae retentionis ad effectum supersedendi in executione litterarum. p. 111. n. 21. & seqq.
 Jurisdiclio non eget Senatus ad examinandam causam legitimam retentionis. ibid. n. 23
 Magistratui specialiter quanta iurisdiclio data est, tanta de generali iurisdiclio aliorum detracta censetur, in quo locus non est praerogationi. p. 182. n. 43
 Regula, quod iurisdiclio censetur data accumulatiue, non priuatiue, quas patitur limitationes. p. 183. n. 44. remissiuè.
 Voluntas Regis nolentis, quod Tribunalia habent cognitionem accumulatiuam cum Consilio Supremo in causis executionis Concilii Tridentini. clare patet ex l. 81. cum disponat abdicando, vetando, & inhiibendo. ibidem num. 45
 Jurisdictionis Ecclesiasticae origo, & fons est Sedes Apost. quae liberè de quibilibet causis Ecclesiasticis valet cognoscere. pag. 211. num. 5
 Jurisdiclio Ordinaria dicitur naturalis, & favorabilis, & an in eius fauorem, vel etiam partium sit inductum e. causae omnes. p. 214. n. 1. cum seqq.
 Jurisdiclio Delegati, & Conseruatoris odiosa est. ibid. n. 2
 Dispositio quaelibet derogans iurisdictioni Ordinariae est odiosa. ibid. n. 3
 Jurisdictione vtitur Episcopus in criminalibus, & matrimonialibus, interim dum probatur immemorialis per Archidiaconum in suo districta per tres conformes. pag. 220. num. 32. & seqq.
 Jurisdiclio in criminalibus, & matrimonialibus non est sublata ab Archidiaconis, Decanis, & per Trident. sed permittitur ex immemoriali probata per tres conformes. pag. 221. n. 42. & seqq.
 Jurisdiclio ab inferiore quaesita per immemorialem, aut priuilegium, est verè Ordinaria comprehensa in Trid. cap. 20. in principio praesertante primam Ordinariorum instantiam, & quid teneant. ibid. n. 52
 Erga iurisdictionem praesentam per inferiores Episcopo proponi debet, & probari causa in prima instantia coram Episcopo, cum sit causa tangens dignitatem non suum commodum peronale. p. 226. n. 20. & à n. 13. cum seqq.
 Jurisdiclio limitata deuoluitur ad iudicem ap-

pellationis super eo dumtaxat de quo fuit cognitum in prima instantia. p. 218. n. 4. cum seqq.
 Jurisdictione in aliquorum gratia priuatiue data, non prohibetur alterius prorogatio. p. 275. num. 72
 Jurisdiclio ex commissione contra aliquem nominatum in ea quando per eius mortem reintegra expiret contra ceteros comprehensos sub clausula generali (omnesque alios) in quo Doctores, & iura varia sunt. p. 281. n. 3. & seqq.
 Jurisdiclio Delegati est suspensa, & in pendentem donec nominatio conueniendorum virtute clausulae generalis (omnesque alios) fiat per impetramentum. ibid. n. 8
 Ante iurisdictionis exercitium nempe per citationem, nec iurisdiclio praerogata dicitur, nec rectorum perpetuatur. p. 285. n. 37
 De iurisdictione sublata instantia perempta plura. p. 288. n. 60. & seqq.
 Super iurisdictione praesentia per Praelatos inferiores Episcopo, an iste sit competens in prima instantia. p. 318. à n. 1. cum seqq.
 Super iurisdictionis exercitio (an in aliquo casu sit exercenda) quilibet iudex cognoscit, an sua sit iurisdiclio. ibid. n. 2
 Si de iurisdictionis iure (sive de possessione, sive de proprietate contendatur) non de nudo eius exercitio iudex ipse cognoscere nequit, cum agitur de causa propria. ibid. n. 3
 Super exceptione, quod locus contractus, vel delicti, non sit de iurisdictione & districti citantis, iste cognoscit. ibid. n. 5
 Super iurisdictione praesentia per Decanum, aut Archidiaconum in criminalibus, aut matrimonialibus cognoscit Ordinarius in prima instantia. ibid. n. 7
 Et interim, quod per tres conformes immemoriales probatur Episcopus exercet iurisdictionem priuatiue, & manentur. ibid. & p. 319. num. 14
 Super iurisdictione praesentia per inferiores Episcopo commissio non subscripta in prima instantia retinetur à Senatu, causa cognitione Ordinario remissa. p. 318. n. 9
 De iurisdictionis proprietate, aut possessione, qui cognoscit, quando competit ratione dignitatis non suae personae, & iuris proprii. ibid. n. 10. & seqq.
 Jurisdiclio potest acquiri per inferiorem Episcopo ex consuetudine, & praescriptione. p. 319. n. 21
 Lex dicens, solus procedat, attribuit iurisdictionem priuatiuam. p. 325. n. 21
 Et maioris Magistratus cuiuscumque iurisdictionem excludit. ibid. n. 23
 Nec eius iurisdictione potest praerogari. ibid. n. 24
 Jurisdictionis defectu nullam esse sententiam latam à Nuncio in prima instantia declarauit Rota. p. 326. n. 31. & 32
 Jurisdictionis defectus insanabilis est, & ceteris maior non contentus in statuto excludente omnes defensiones. ibid. n. 33
 Jurisdiclio alieni iudicis in prima instantia nequit prorogari, nisi concurrente partium, & Ordinarij consensu. ibid. n. 34
 Jurisdiclio quando nequit prorogari in praedictum alterius, sententia ex defectu iurisdictionis nulla est. ibid. n. 35
 Jurisdictione Delegati nondum praerogata per eius

& Verborum.

eius exercitium, res adhuc dicitur integra. p. 340. n. 23
 Jurisdiclio non dicitur praerogata per solam litterarum praesentationem coram Delegato. ibid. n. 24
 Jurisdiclio Ordinarij suspensa per recusationem ea cessante per remotionem re integra recusatam statim deuoluitur ad eiusdem successorem ex vi attractiois. ibid. n. 25
 Jurisdiclio à tempore datae litterarum acquiritur, non tamen eius exercitium, ante originalium praesentationem sibi factam. p. 392. n. 67. & seqq.
 De iurisdictione sua certus non est iudex, non facta originalium litterarum praesentatione. p. 393. n. 85. & seqq.
 De iurisdictionis defectu ob non praesentatas litteras originales non opposito, quando sustinetur iudicium, vel non. ibid. n. 86. & seqq.
 Jurisdictionis defectu opposito ob non praesentationem litterarum, istae originales exhibendae sunt. ibid. n. 87. & seqq.
 Jurisdictionem dare non possunt priuati. ibidem num. 91
 Jurisdictionis defectus ubi adest, monitoriales, & cetera acta processus nulla sunt, & per consequens litterae gratiae in eis insertae fidem non faciunt. ibid. n. 100
 Jurisdiclio in alienum subditam, vt ratione contractus acquiratur, duo copulatiue requiruntur, celebratio contractus, in eius loco, & quod in eo reperitur obligatus tempore conuentionis. pag. 398. num. 16. & seqq.
 Jurisdictionis voluntariae actus geruntur extrajudicialiter, & coram iudice competente. p. 264. n. 35
 Jurisdiclio conditionaliter attributa non adquiritur iudici, nisi prius conditione purificata, ita vt antea eius processus sit nullus iurisdictionis defectu. pag. 400. num. 27. cum seqq.
 Jurisdiclio licet acquiratur à tempore datae ad eius tamen exercitium requiruntur litterae, & earum praesentatio coram Delegato. p. 419. n. 66. & seqq.
 Jurisdictionis actus est subdelegatio, quae non potest fieri à Delegato ante litterarum praesentationem. p. 340. n. 24
 Ad repositionem attentatorum iudex non eget iurisdictione. p. 154. n. 64
 Inquisitorum iurisdiclio delegata connexa est cum delegata Episcoporum, quorum primam instantiam Rex praesertat. p. 462. n. 5
 Inquisitores delegatam dumtaxat non Ordinariam exercent iurisdictionem. p. 464. n. 24
 Delegata iurisdiclio non comprehenditur in Trid. praesertante primam instantiam Ordinarij. p. 465. n. 25
 A Rege tanquam à fonte defluit potestas, & iurisdiclio omnis ad eum refertur, & recurritur. ibid. n. 31
 Inquisitorum iurisdiclio delegata coniuncta est, & connexa cum iurisdictione Ordinarij, cuius participatione illa includitur in e. causae omnes. p. 470. n. 56. & seqq.
 Inquisitoribus non datur iurisdiclio priuatiua, sed accumulatiua cum Episcopo, ita vt vnus sine altero procedere non possit. ibid. n. 59

Jurisdictiones duae vnitae si sunt vna alterius naturam assumit. ibid. n. 60
 Jurisdiclio Ordinaria est naturalis, delegata accidentalis & odiosa, & vtraque commixta illa istam ad se trahit. ibid. n. 62. & 63
 Ordinariae iurisdictioni ne fiat praedictum ex communicatione cum delegata Inquisitorum vtraque consideratur inclusa in cap. causae omnes, quoad praesertationem primae instantiae. p. 471. n. 65
 Jurisdiclio reuocabilis sui natura si cohaereat inti irreuocabili, efficitur irreuocabilis. ibid. num. 69
 Inquisitorum iurisdiclio auocabilis ex quo cohaeret iurisdictioni Ordinarij non auocabili, efficitur inuocabilis, & per participationem includitur in cap. causae omnes Trident. ibid. num. 70
 Opinio sectantium iurisdictionem Inquisitorum esse Ordinariam reprobatur. p. 472. n. 80
 Opinio dicentium iurisdictionem Inquisitorum hodie accedere Ordinarij, & carere imperfectionibus delegatae, & habere excellentias ipsius ex connexione cum Ordinaria honestatur. ibid. n. 81
Ius publicum, nouum, Ius Complicatum. Vide Complicatio, Connexum.
 Ius competens Regi ex priuilegio, aut consuetudine in Ecclesiis, aut Regalia ipsius. p. 14. n. 116. & seqq.
 Ius Regium est Ecclesiasticam disciplinam, & mystica sacra tueri. p. 15. n. 119
 Ius habent Christiani denunciandi Euangelium vbique terrarum, & mittendi concionatores ad quoscumque infideles. p. 19. n. 168. & seqq.
 Iure qui contendit non dicitur inobediens, nec censuras incurrit. pag. 64. num. 25. & sequentibus.
 Iura cuncta attribuentia Principi regalia protectionis indistinctè & absolute loquuntur non distinguunt inter casum, & casum. p. 118. n. 14. & seqq.
 De iure principaliter corroborato immemoriali consuetudine competit Regi regalia protectionis vi oppressorum. p. 123. n. 63
 Regalia tollendi violentias ius est vniuersale competens omnes species, & casus violentiae. ibid. n. 66
 Ius vniuersale ubi praetenditur per vsum partii conseruatur ius in toto. ibidem num. 67. & seqq.
 Ius retentionis principaliter est publicum. p. 171. num. 15
 Iuri publico cum ad vtilitatem communem expectet detrahi nequit, nec priuatiuam conuentione tolli. ibid. n. 16
 Iuri in vtilitatem principaliter publicam, & secundario in fauorem aliquorum nequit priuatiuam conuentione tolli, aut renunciari. ibid. n. 18
 Iuri complicato cum iure superioris nequit renunciari in istis praedictum. p. 172. n. 18
 Super iure nouo non contento in priori instantia, deducto tamen in Rota monitoriales, aliaue litterae expeditae, an à Senatu reuocantur. p. 255. n. 1. cum seqq.
 Ius nouum deductum in instantia appellationis diuersum à deducto in primo libello noua indiget instantia, & nouo iudicio. ibid. n. 3
 B B B 2 Ius

Index Rerum,

Ius nouum omnino non dicitur pronunciatum, nec appellatum, ergo nec deuoluta iurisdictiono. *ibid.* n.4
 Ius nouum, & diuersum ab iam deducto in prima instantia cognoscitur quando super hoc sententia lata non facit rem iudicatam super nouiter deducto. *ibid.* n.12
 Ius nouum non comprehensum in libello, cum noua egeat instantia, & iudicio, nequit post litem contestatam introduci. pag. 256. numer. 18
 In habens admixtum interesse alterius inseparabile, nec sibi renunciatio præiudicat, nec alteri. p.273. n.48
 Ius habens separabile coniunctum cum iure alterius in sui præiudicium ualeat renunciatio, non in præiudicium alterius. *ibidem* n.50. & seqq.
 Ius unius per se insufficientis potest à iure alterius fomentum recipere. p.275. n.64
 Ius nouum, & diuersum ab eo quod in iudicium agitur nouiter deductum noua indiget cognitione, & instantia Ordinarij per Senatam remittenda. p.300. n.6. & seqq.
 Ius nouum diuersum, & separatam ab iam deducto in iudicium tunc cognoscitur, quando res iudicata super isto non præiudicat illi nouiter deducto. *ibid.* n.8
 Vna persona, aut res potest diuerso iure censi diuersis respectibus consideratis. p.315. n.28. 29. & 30
 Iura diuersa in eadem persona concurrentia inducunt diuersitatem personarum, quia non corporalis, sed intellectualis consideratio habetur. *ibid.* n.32
 Iura duorum in eadem persona concurrentia non confunduntur, sed quodlibet consideratur de per se, ac si essent in diuersis personis. p.316. n.41
 Iura diuersarum personarum in vna concurrentia non inferunt diuersas personas, sed diuersa iura, & illa vna persona diuersas representat. *ibid.* n.43
 Ius parti queritur exactu etiam nullo, cui detrahere aduersarius non potest. pag. 348. num. 52
 Iura paruum sunt de actis processus, si registrentur solemniter in illo. p.393. n.87. & seqq.
 Contra ius litteras Principis expeditas, & deuiantes à iuris tramite retinendas in Senatu, omnes Doctores pro tua conclusione firmant. p.452. n.68. & seqq.
 Vbi plurima ponderantur iura. *ibid.*
 Iuris dispositio velociter subintrat cessante, & remoto hominis impedimento. p.287. n.53. & seqq.
Ius amissum, & questum. Vide Ius.
 Facilius tollatur ius questum, quam questum. p.134. n.49
 Facilius impeditur ius competiturum, quam quod extingatur aduersum. *ibid.* num. 50. & seqq.
 Iuri alteri questio detrahi nequit. pag. 353. num. 74
 Ius semel tertio questum tolli nequit, eo renitente, & inuito. p.339. n.10
 Ius queritur aduersario ex commissione facta communi, cui impetrans renuntiare amplius non potest. *ibid.* n.11. & seqq.
 Cessante causa non cessat effectus iam consum-

matus, ex cuius existentia tertio iam fuerit ius questum. p.340. n.21. & seqq.
 Ius aduersario non queritur ex commissione impetrata ante præsentationem, & citationem executam legitime, secus post eam, cui iam renunciare non potest impetrans. *ibid.* n.26. cum seqq.
 Ius semel consolidatum, cessum, vel aliter amissum reuiscit, re redacta ad priorem statum ex causa de præterito. pag. 341. num. 38. & seqq.
 Ius tertio non acquiritur ex commissione re integra. p.342. n.52
 Et appellatione obiectiua contra electionem informiter proposita, ius fuit semel questum aduersario, ne iterum admittatur ad probanda obiecta. pag. 355. num. 37. & seqq.
 Actus semel nulliter gestus nequit validè reiterari, postquam ex primo fuerit ius tertio questum. *ibid.* n.40
 Ius tertio semel questum ex facto alterius tolli nequit absque illius consensu, *ibidem* num.41
 Ius impetranti questum ex supplicatione iam subscripta officiales tollere nequeunt alterando gratiam. p.429. n.48
 Quando ius transfertur in alium si huic non acquiritur iuris prohibitionem remanet penes transferentem. pag. 437. à num. 18. vsque ad 21
Ius Naturale, Diuinum, & Positiuum, & Gentium.
 Contra Ius Naturale, & Diuinum vim inferunt efficientes à se, aut relegantes predicatorem Verbi Dei. pag. 20. num. 176. & sup. à n. 164. & seqq.
 Recursus ad Regem cum vniuersaliter apud omnia Christiana regna fuerit introductus, ius gentium dicendum, à Iuris Naturalis ratione proueniens. *ibid.* n.181
 Ius gentium semper à ratione naturali æstimandum, licet à principio ab omnibus gentibus non fuerit inuentum. p.21. n.182
 Gentium mos sequi debet. *ibid.* n.183
 In Iure naturali fundatur recursus ad Regem. *ibid.* n.185
 Quod in Ius Naturale, aut Diuinum committitur in omnium tendit iniuriam. *ibid.* n.186
 Respublica ubi vel idololatria, vel oppressionibus violentis vexatur, cuiuslibet licet eam defendere lege naturali ordinante. *ibid.* n.187
 Homines vel sola naturalis humanitatis ratione cogente tenentur hominum mores ad bonum dirigere, & ab oppressionibus sub tyrannorum iugo passis protegere. *ibid.* num. 188. & seqq.
 De Iuris Naturalis incommutabilitate plura remissiuè. p.22. n.195
 Ex origine Iuris Naturalis, Gentium, Diuini, & Positiui prouenit Principem posse obuiare violentiis, & executionibus litterarum Apolt. p.32. n.1
 Defensio prouenit à Iure naturali, Diuino, & Positiuo. p.45. n.106. & seqq.
 A Iure naturali originantur recursus retentionis Bullarum. p.69. n.9
 Vniuersalis vulgi opinio est quodammodo Ius Naturale, non artificiosè, sed originaliter gentium mentibus infixum. p.96. n.12
 Contra

& Verborum.

Contra ius Naturale privilegium concessum à Rege non ualeat. p.101. n.19. & seqq.
 Et contra Ius Naturale dicitur concessum, quo res unius alteri conceditur. *ibid.* n.20
 Litteræ in præiudicium iuris Naturalis in præiudicium iuris tertij non adimplentur. *ibid.* num.22
 Mandatum Principis contra Ius Naturale, vel Diuinum inductum non exequendum, sed suspendendum. p.106. n.66
 Retentio Bullarum prouenit à Iure naturali, cuiuslibet permittente licitam defensionem. p.175. n.56
 Scandalum, & violentia, qua fundatur retentionis cognitio, est contraria Iuri naturali, Spirituali, & opposita naturæ. p.192. n.25. & seqq.
 Iuri naturali siue in præiudicium alterius Reipublicæ, aut priuati, aut contra bonos mores renunciat non potest. p.274. n.55
 Iuri continentis utilitatem priuatum, & publicam, inseparabiliter renunciari nequit. *ibid.* num.54
 Ius Naturale imbuat defensionem in omnes creaturas, circa quod plura notabilia. p.351. n.77. & seqq.
 Iuri naturali nihil detrahi potest. p.352. n.84
 Ius naturæ non minus animalia docet, quam homines. *ibid.* n.85. & seqq.
 Iuris Naturalis est occurrere urgentibus necessitatibus, à quo nulla persona excipitur. p.39. num. 65
 Ius naturale caret lege permissiua, prohibitiua, & consultiua. *ibid.*
 Tollerantia Pontificum in recursu pro tollenda violentia prouenit ex animo approbandi, ex natura negotij conformis Iuri naturali, & Diuino, & pro utilitate publica. p.56. n.189
 Tollerantia Papæ in his, quæ non sunt contraria Iuri Diuino approbationis, & dispensationis, vim habent. p.58. n.212
 Tollerantia Papæ non præstat approbationem, nec dispensationem statuti contra Ius Diuinum. *ibid.* n.211
 Theologi negantes esse actus tollerantia Pontificum falso autumant, recursus esse contra Ius Diuinum. p.59. n.214
 Recursus pro tollenda violentia sunt conformes Iuri naturali, & Diuino, & in fauorem libertatis Ecclesiasticæ. *ibid.* n.215
 Recursus pro tollenda violentia, si Pontifices iudicarent Iuri naturali, aut Diuino, nec non libertati Ecclesiasticæ, obuiare, uiciliter resistere, & non tolerarent. Sicuti in similibus fecisse, & passim facere pro salute animarum, & Pastoralis officio, ostenditur ex multis Canonice decretis. *ibid.* n.17
 Inter habentes æquale ius melior est conditio præuidentis. p.150. n.17
 Quando ius posterius confundit aliud secum concurrentis, si illud est temporale non operatur confusionem perpetuam, sed temporalem suspensionem. p.154. n.69
 Ius pignoris in re non perditur creditore facto domino reuocabilitate. p.155. n.73
 Ad ius semel à se abdicatum, & renunciationem regressus denegatur. p.464. n.18
 Ius competens Regi de iure, privilegio, aut consuetudine in rebus Ecclesiasticis Regalia ipsius est. p.477

De qua cognoscit inter Ecclesiasticos. *ibid.* num.116
Ius patronatus. Vide Patronus.
 Ius Regium patronatus est Regalia Regis. p.16. num. 157
 Ius patronatus pertinens Regi efficacius est alio quolibet. p.16. n.138
 Super beneficiis iuris patronatus Regij, & eorum redditibus, & dotibus, etiam inter Ecclesiasticos cognoscit Rex tam de proprietate, quam possessione. *ibid.* n.139. & 140
 Litteras Apoltol. in derogationem iuris Regij patronatus Rex retinere potest, nec ob non partitionem aliquas incurrit censuras iuxta Bullam Adriani. p.40. n.69
 Couarr. insinuat nunquam admittendâ litteras in derogationem iuris patronatus. p.68. n.7
 In iuris Regij aut laicorum patronat. derogationem secundam iussionem retinet Senatus. p.72. n.38.
 Ex iuris Regij patronat. derogatione maximum potest timeri scandalum uitandum omnino. *ibid.* n.41. & seqq.
 Iuri patronat. laicorum licet de iuris rigore possit Papa derogare, tamen non licet cum tanto Regis, & Regni scandalo. p.95. n.12. & seqq.
 Litteræ in derogationem iuris patronatus laicorum non retinentur, quia præiudicant patrono, sed ob damnum publicum inde illatum. p.105. n.62. & seqq.
 Ex litteris derogantibus iuri patronat. laicorum oritur damnum publicum. p.112. n.30
 Retentio Bullarum in derogationem iuris patronat. cum fundatur in defectu consensu patroni cessat quoad damnumque interuenit. p.175. n.58. & seqq.
 Examen litterarum in derogationem iuris patronatus laicorum, vel Regis, cadit super merito facto, an quis sit in quali possessione iuris patronatus nec ne. p.192. n.33
 Ius patronatus est indiuiduum quoad substantiam, at quoad possessionem, & exercitium separabile est. p.274. n.51. & 52
 In iuris patronatus translatione tacite inducta à iure non requiritur consensus Episcopi. p.398. n.11
Ius tertij. Vide Tertius.
 Pontifices, & alij Principes iuste statuere rescripta omnia in præiudicium tertij emanata non exquenda, quia contra ius sunt, & Principis voluntatem. p.101. n.17. & 18.
 Rescripta à Rege impetrata in præiudicium iuris tertij obedienda, non tamen exquenda, leges Regiæ enixè commendant. p.102. n.25
 Ius tertij tollere nequit Princeps, nisi ex iusta causa per legem approbatam. *ibid.* n.26
 Nec ex plenitudine potestatis, quæ bono & æquo temperatur. *ibid.* n.17
 Litteræ impetratæ contra ius tertij tanquam contra Ius Naturale obtenant non sunt exquenda, sed suspendenda. p.104. n.40
 Et quid contra Ius positium, vel consuetudinarium. *ibid.* n.41
 Contra rescriptum tollens ius tertij præsumitur cum sit contra voluntatem Principis. *ibid.* num.42
 Papa tollerat suspendi rescriptum in graue tertij præiudicium obentum. *ibid.* n.43
 BB b 3 Litteræ

Index Rerum,

Litteræ Apostolicæ retinentur in Senatu ob graue damnum iuris tertij ad effectum supplicandi Sanctissimum. *ibid.* n.44. & 47
 Papa sicut quilibet alius peccat tollendo ius tertij. *ibid.* n.45
 Rescripta contra ius tertij censentur impetrata ob nimiam importunitatem, maximè curialium. *ibid.* n.46
 Litteræ quibus tollitur ius tertij radicatum ex iusto titulo in beneficio cum deficiat potestas sunt in Senatu retinendæ. *ibid.* num.50. & seqq.
 Litteras in præiudicium iuris tertij retineri in Senatu, nulli magis quam Papæ interest. p.105. n.52. & seqq.
 Ius tertij potest tolli per legem generalem cunctos comprehendentem, non particulares. *ibid.* n.61
 Retentio litterarum in præiudicium iuris tertij tunc habet locum in Senatu dumtaxat, quando ex executione earum inducitur violentia, aut aliud damnum publicum. p.106. n.62. & seqq.
 Et quando hoc casu violentiam continere dicam. *ibid.* n.63. & seqq.
 Si in expeditione litterarum Apostolicarum contra ius tertij, nec citatio, nec cause cognitio adhibeatur ob violentiam sibi illatam potest retentionis recursus fieri. *ibid.* num.71. & seqq.
 Vis publica est iniustitia, quia ius tertij tollitur. *ibid.* n.73
 De iure tertij, qui dare nequit, nec probare, si tamen iam probauit auditur. pag.134. n.53. & seqq.
 Litteræ in præiudicium iuris tertij extortæ regulariter in Senatu non retinentur, nisi simul concurrat publica vtilitas. pag.171. n.14. & seqq.
 Retentio Bullarum ob notabile præiudicium iuris tertij cessat accedente tertij voluntate & consensu. p.178. n.36. & seqq.
Iustitiam, Iniustitiam.
 Iustitia principis pax est populi, tutamen patriæ, immunitas plebis, solatium pauperum. p.13. n.96
 Quod iustum est Principis obiectum est. p.99. n.1. & seqq.
 Iustitia sublata fluctuat orbis terrarum vniuersus, iniustitia priuata saltem causatiuè publicam perducit perniciem. p.107. n.71
 Iniustitia qua ius tertij tollitur, vis publica, est. *ibid.* n.73
Iussio Secunda,
 Impetrans, cuius litteræ detinentur post examen tanti Senatus, merito dissidens de secunda iussione causam deserit, agnoscens Sanctissimum nouiter, & verius informandum. p.43. n.89
 Iussione secunda adueniente à Papa per iuridicos tramites obrenta informato de inconuenientis obtemperanda erit. p.68. n.5
 In secunda iussione complemento post litterarum retentionem factam à Senatu Doctores variant. *ibid.* n.5. & seqq.
 Couari. assertio adducitur. *ibid.* n.7
 Litteras in damnum publici regiminis super materia, qua Princeps nequit disponere etiam secundo, & tertio missas non exequendas, firmat Anguianus. p.69. n.11

Si Papa informatus secundam mittat iussionem posse secundo supplicari, & iterum suspensionem executionem donec tertia accedat iussio, firmat Pater Enriquez. *ibid.* n.15
 Si in secunda iussione nouum aliquod grauum addatur ex falsa informatione admitti posse in re graui tertiam supplicationem asserit Pater Enriquez. *ibid.* n.16
 Author non admittit absolute obseruationes Doctorum circa secundam, aut tertiam iussionem, sed cum fœdere distinctionis. *ibid.* n.17. & seqq.
 Supplicatione à litteris interposita legitime ac cum partis citatione prosequuta, secunda iussio à Papa obrenta regulariter obtemperanda in Senatu. p.70. n.18. & seqq.
 Iura permissoria superedere in litterarum executione ad effectum referendi, & expectandi secundam iussionem, nullam faciunt mentionem de tertia. *ibid.* n.19
 Primæ litteræ habentes clausulas ex quibus apparet libera voluntas Principis obsequendæ sunt, quia habent vim secundæ iussionis. *ibid.* num.22
 Impetrans, cuius litteræ fuerit in Senatu retentæ, si secundam iussionem obtineat non citato supplicante adhuc in Senatu detinendam. *ibid.* n.23. & seqq.
 Papa non legitime instructo de inconuenientis causantibus retentionem in Senatu, secunda iussio in idem incidit inconueniens, & defectum. p.71. n.26
 Papa dum non est instructus, & certus de inconuenientis priorum litterarum (quas Senatus retinuit) secundam concedens iussionem, denuo non consentit, sed virtute prioris consensu agit idem continentis inconueniens. *ibid.* n.30. & 31
 Ad secundam iussionem obtinendam debet conseruata iuris forma seruari. *ibid.* n.32
 Litteræ Principis si contineant damnum intolerabile, & irreparabile, tutius est secundo replicare, & expectare tertiam iussionem. p.72. num.34
 Clausula (non obstantibus, &c.) in rescripto apposita habet vim secundæ iussionis. *ibid.* num.35
 Secundam iussionem in derogationem iuris patronatus laicorum, aut Regis, retinet Senatus. *ibid.* n.38
 Papa non vult ita durius agere contra Regem per tres iussiones, cum eius non sit intentio Regis, aut Regni iuribus, & consuetudinibus derogare. *ibid.* n.39
 A secunda, vel vltiori iussione in derogationem iuris strangerij ab vniuersali scandalo supplicari iterum Sanctissimum posse. *ibid.* num.44
 Iussionem aliam non solet Sanctissimus mittere, nec ita durius agere semel informato à Senatu de inconuenientis publicis suarum litterarum. p.73. n.45. & seqq.
 Iussio secunda, vltioriue ad hæc Regna non solent expediri, vel quia partes timent expensas in prosecutione supplicationis, vel agnoscences, quanta sit fides adhibenda fidelissimæ Senatus relationi. pag.74. numer.66
 Secundam, vel alterius iussionem impetrans, proterè, & temere agit, expositis priuationi naturalis

& Verborum.

turalitatis, & incapacitati obtinendi beneficia in hoc Regno. *ibid.* n.64
 Secundam, aut tertiam iussionem proterè impetrans præstat causam seditioni, ac turbationi pacis publicæ, qui vt sediciosus compelli potest à Regno. *ibid.* n.68. & seqq.
 Litteræ Principis emanatæ super materia in qua deficit potestas, non exequuntur etiam accedente secunda, aut tertia iussione. p.105. num.51

Rex et si Legatus de latere Regni Siciliae, & de rationibus pluribus ibidem num.24. & seqq.
 Pontifices antiquitus creabant Legatum à latere aliquem Prælatum Hispaniæ ad curanda stipendia causata ob necessitatem recurrerendi ad eos. p.28. n.49. & seqq.
Legatum, Legatarius.

Legatum pro virginibus maritandis obtrinet iam nupta. p.129. n.11
 Secus quando dispositio dicat pro virginibus maritandis. *ibid.* n.12
 Legatum liberationis factum depositario, intelligitur de debito facto ex deposito non alunde. p.235. n.8
 Legata liberatio tutori restringitur ad causam tutelæ. *ibid.* n.9. & seqq.

L

Laicus.

Laicus ratione iuris indiuidui habiti cum Clerico non ligatur statutis laicorum. p.274. n.60
 Laicus hæres Clerici ligatur eadem instantia capta contra Clericum coram iudice Ecclesiastico. p.285. n.33
 Laici interuenientes in executione litterarum Apostol. contra priuilegia, & indulta, seu consuetudines horum Regnorum amittunt ipso facto bona, & quælibet officia, & eorum personæ Regis mercedi subiacent. p.373. n.57. & seqq.
 Quid sit hæres Ecclesiastici. p.374. n.60
 Laici quomodolibet interuenientes in supradictis, si Notarij aut Procuratores sint, mortis pœna, & bonorum amissione plectuntur, ceteri amittunt bona, personæ verò Regiæ mercedi affectæ sunt. *ibid.* n.62
 Laicus Romæ obligatus per se, vel per procuratorem ex obligatione Camerali, an ab Auditore Camere exequi valeat. pag.403. n.57. & seqq.

Legatus Papa, & de latere. Vide Nuncius, Exemptum.

Per suum Legatum refert Rex per annos Papæ supplicationes à litteris Apostol. p.44. n.100
 Legati plures recententur Regij missi ad Pontificem, vt conferrent hanc retentionis materiam. *ibid.*
 Per Legatos suos Romam missos scandala per Ecclesiam passa Rex impedit. p.82. n.50
 Legatus de latere cognoscit de causis exemptorum. p.311. n.33
 Cognitio de exemptis est de reseruat. Sedi Apostol. quam repræsentat Legatus de latere. *ibid.* n.34
 Papa eximendo ab Ordinario non censetur eximere à potestate Legati de latere, ibidem num.35
 Legati de latere de iure Communi Ordinarij dicuntur, & cum Ordinariis suæ Prouinciæ concurrunt. p.354. n.2
 Legatus de latere, & Legatus cum potestate Legati à latere pares sunt. *ibid.* num.11. & seqq.
 Legatus cum potestate Legati à latere cognoscit de appellationibus ad Sedem Apostol. emissis. p.355. n.13. & seqq.
 De legato de latere ad Nuncium cum potestate Legati de latere valet argui. *ibid.* n.16
 Legatus à latere de iure Communi cum Ordinariis concurrebat, non hodie ex Trident. *ibid.* n.23. & seqq.
 Legati de latere licet ex Trid. in c. causæ omnes inhibeantur in prima instantia, non tamen

Legitimam, Legitimè. Vide Causam.

Legitimum dicitur, quod à lege approbatur, & secundum eam fit. p.70. n.14
Letrones. Vide Cedulones.
 Letrones, seu cedulones publicè affixi pro publicando excommunicato ob non partitionem litterarum Apostol. sæpè in Hispania scandalum causant. pag.368. num.1. cum seqq.

Lex. Vide Princeps, Statutum.

Lex non recepta, nec moribus vtenium comprobata non ligat. p.46. n.115
 Legis non receptæ transgressor non dicitur illam non seruans. p.47. n.116
 Lex sub conditione lata intelligitur si moribus vtenium approbetur, cui tacite conditioni subiicitur. *ibid.* n.117. & seqq.
 Etiam si habeat clausulam irritantem. *ibid.* n.118. & 119
 Dum disceptatur super lege Pontificia, an fuerit recepta non ligat. *ibid.* n.120
 Lex Canonica non ligat vbi est vero simile Papam ignorare rei difficultatem pro tali loco, vel tempore. *ibid.* n.121

Contrauentio, & obseruantia contraria paulatim tollit vires legis, & censuras, etiam si ab initio cum peccato fuerit introducta. *ibid.* num.122

Lex Pontificia non recepta à maiori parte populi prætextu rationabilis causæ non obligat. *ibid.* n.123

Lex Canonica tempore, loco, & causa, intelligitur lata, atque ex eorum diuersitate temperari. p.48. n.124. & seqq.

Leges Pontificiæ multæ non receptæ in aliquibus Regnis, quia eorum moribus non conueniunt. *ibid.* n.131. cum seqq.

Leges multæ patriæ moribus non conueniunt. *ibid.* n.128. & seqq.

Lex habens plura Capitula quoad non recepta non ligat, quoad cætera sic. *ibid.* n.144

Censura pro parte legis receptæ dumtaxat ligant, non pro parte non recepta. *ibid.* num.145

A lege lata non appellatur. p.50. n.148
 Nihil lata in præiudicium certarum personarum. *ibid.* n.149

A lege etiam Pontificia supplicari licet ex iusta causa quando moribus allucis Prouinciæ non conuenit. *ibid.* n.150

Legem vniuersaliter latam facillè contingit, non conuenire moribus gentium omnium. *ibid.* num.151